TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. liepos 17 d. *

Byloje C-426/07

dėl *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku* (Lenkija) 2007 m. birželio 27 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2007 m. rugsėjo 14 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Dariusz Krawczyński

prieš

Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Tizzano, M. Ilešič (pranešėjas), E. Levits ir J.-J. Kasel,

* Proceso kalba: lenkų.

generalinė advokatė E. Sharpston,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— D. Krawczyński, atstovaujamo *radca prawny* W. Kłoskowski,

— *Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku*, atstovaujamo *radca prawny* W. Dziemiach,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos M. Dowgielewicz,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou ir K. Herrmann,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/680/EEB (OL L 376, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 160, toliau – Šeštoji direktyva), 33 straipsnio 1 dalies ir EB 90 straipsnio pirmosios pastraipos išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas sprendžiant ginčą tarp D. Krawczyński ir *Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku* (Balstogės teritorinės muitinės direktorius) dėl akcizų, apskaičiuotų už naudotų automobilių pateikimą į prekybą prieš jų pirmąją registraciją Lenkijoje.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Šeštosios direktyvos 33 straipsnio 1 dalis nustato:

„Nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų, visų pirma galiojančių Bendrijos nuostatų dėl bendrų procedūrų, susijusių su akcizais apmokestinamų produktų laikymu, gabenimu ir kontrole, šios direktyvos nuostatos nekliudo valstybėms narėms toliau taikyti ar nustatyti mokesčius draudimo sutartims, mokesčius lažyboms ir azartiniams žaidimams, akcizo mokestį, žyminius mokesčius ir apskritai bet kuriuos mokesčius, rinkliavas ar apmokestinimus, kurie negali būti priskirti apyvartos mokesčiams, tačiau su sąlyga, kad minėti mokesčiai, rinkliavos ar mokėjimai nesukuria pasienio formalumų prekyboje tarp valstybių narių.“

Nacionalinės teisės aktai

4 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 2004 m. sausio 23 d. Akcizų įstatymo *(Ustawa o podatku akcyzowym)* (Dz. U. Nr. 29, 257 pozicija) (toliau – 2004 m. Įstatymas) 2 straipsnyje nurodyta:

„Šiame įstatyme vartojamos sąvokos reiškia:

<…>

11) „įsigijimas Bendrijos viduje“ – akcizais apmokestinamų produktų perkėlimas iš valstybės narės į nacionalinę teritoriją;

<…>“

5 2004 m. Įstatymo 10 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Apmokestinimo pagrindą akcizo tarifą išreiškiant apmokestinimo pagrindo procentine dalimi sudaro:

1) akcizais apmokestinamų produktų pardavimo nacionalinėje teritorijoje suma, išskaičiavus iš jos pridėtinės vertės mokestį, arba už šiuos produktus mokėtino akcizo sumą;

2) suma, kurią įgijėjas turi mokėti už akcizais apmokestinamus produktus įsigijimo Bendrijos viduje atveju;

3) suma už akcizais apmokestinamų produktų tiekimą į valstybės narės teritoriją tiekimo į Bendriją atveju;

4) akcizais apmokestinamų produktų muitinės vertės suma, pridėjus prie mokėtinų muitų sumą importo atveju, atsižvelgiant į 6–9 dalis.“

6 2004 m. Įstatymo 75 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatyta:

„1. Nesuderintais akcizais apmokestinamiems produktams, išskyrus elektros energiją, taikomas 65 % tarifas nuo 10 straipsnyje apibrėžto apmokestinimo pagrindo.

<…>

3. Kompetentingas viešųjų finansų srities ministras gali potvarkiu sumažinti 1 ir 2 dalyse nurodytus tarifus, diferencijuoti juos atsižvelgiant į produkto rūšį bei nustatyti šių tarifų taikymo sąlygas.“

7 To paties įstatymo 79 straipsnyje nustatyta:

„Mokesčių mokėtojas turi teisę atimti iš akcizo sumos įsigyjant nesuderintais akcizais apmokestinamus produktus sumokėto akcizo sumą, susijusią su apmokestinamu pardavimu arba sumokėtą importuojant.“

8 Pagal 2004 m. Įstatymo 80 straipsnio 1–4 dalis:

„1. Akcizu apmokestinami nacionalinėje teritorijoje pagal kelių eismo taisykles neįregistruoti keleiviniai automobiliai.

2. Akcizo už automobilius mokėtojai yra:

1) asmenys, parduodantys keleivinius automobilius iki jų pirmosios registracijos nacionalinėje teritorijoje;

2) importuotojai ir Bendrijos viduje įsigyjantys asmenys.

3. Pareiga mokėti akcizo mokestį už automobilius atsiranda:

1) pardavimo atveju – sąskaitos išrašymo momentu, bet ne vėliau kaip septynias dienas po produkto perdavimo;

2) importo atveju – muitinės skolos atsiradimo pagal muitų teisės nuostatas momentu;

3) įsigijimo Bendrijos viduje atveju – teisės disponuoti keleiviniu automobiliu kaip savininkui įgijimo momentu, bet ne vėliau nei jo įregistravimo pagal kelių eismo taisykles nacionalinėje teritorijoje momentu.

4. Kompetentingas viešųjų finansų srities ministras gali potvarkiu nustatyti keleivinių automobilių charakteristikas, įskaitant leidžiamą pakrovimą, akcizui surinkti, atsižvelgdamas į konkrečias mokesčių teisės aktų nuostatas ir į būtinybę užtikrinti tinkamą akcizo surinkimą.“

9 2004 m. Įstatymo 81 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Asmenys, Bendrijos viduje įsigyjantys pagal kelių eismo taisykles nacionalinėje teritorijoje neįregistruotus lengvuosius automobilius, privalo:

1) įveždami juos į nacionalinę teritoriją, per 5 dienas nuo įsigijimo Bendrijos viduje pateikti atitinkamos muitinės įstaigos viršininkui supaprastintą deklaraciją;

2) sumokėti akcizą ne vėliau nei šios transporto priemonės įregistravimo nacionalinėje teritorijoje dieną.“

10 Pagal 2004 m. Įstatymo 82 straipsnio 3 dalį Bendrijos viduje įsigyjamo keleivinio automobilio apmokestinimo pagrindas yra suma, kurią įgijėjas privalo mokėti pardavėjui.

11 Iš 2004 m. balandžio 22 d. Finansų ministro potvarkio dėl akcizų tarifo sumažinimo *(Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego)* (Dz. U. Nr. 87, 825 pozicija) su pakeitimais, taikytinais pagrindinėje byloje (toliau – 2004 m. Potvarkis), 7 straipsnio ir priedų Nr. 1 bei 2 matyti, kad naujiems arba ne senesniems kaip dvejų metų amžiaus automobiliams taikomas 3,1 % arba 13,6 % akcizo tarifas, atsižvelgiant į variklio darbinį tūrį, o senesniems kaip dvejų metų amžiaus automobiliams šis tarifas, nustatomas pagal 2004 m. Potvarkio 7 straipsnio 2 dalyje pateiktą formulę, kinta atsižvelgiant į automobilio amžių bei gali sudaryti net 65 % apmokestinimo pagrindo.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

12 2005 m. lapkričio 7 d. Sprendimu *Naczelnik Urzędu Celnego w Białymstoku* (Balstogės muitinės tarnybos viršininkas), atsižvelgdamas į D. Krawczyński deklaruotino ir mokėtino akcizo dydį, pastarajam to nepadarius, nustatė 11 066 PLN mokėtiną akcizo sumą už penkių automobilių pardavimą Lenkijoje iki jų pirmosios registracijos Lenkijos teritorijoje.

13 D. Krawczyński apskundė šį sprendimą siekdamas, kad būtų nustatyta iš viso 4 599 PLN mokėtino akcizo suma, iš esmės teigdamas, kad, remiantis 2004 m. Įstatymo 79 straipsniu, jis turėjo teisę atimti iš mokėtinos sumos įsigyjant nesuderintais akcizais apmokestinamus produktus sumokėtą akcizą, susijusį su apmokestinamu pardavimu arba sumokėtą importuojant, net jei nebuvo pateikęs tokiu atveju numatytos deklaracijos.

14 2006 m. sausio 19 d. Sprendimu *Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku* atmetė šį skundą. Savo sprendime jis iš esmės nurodė, kad, viena vertus, automobilį Lenkijoje iki jo pirmosios registracijos Lenkijos teritorijoje parduodantys asmenys privalo mokėti akcizą ir, antra vertus, siekiant pasinaudoti minėta atskaitos teise būtina, kad mokesčių mokėtojas būtų pateikęs kompetentingai muitinės įstaigai akcizo deklaraciją, apskaičiuotų mokėtiną akcizą ir sumokėtų jį per teisės aktuose numatytą terminą.

15 Dėl šio neigiamo sprendimo D. Krawczyński pateikė skundą *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku* (Balstogės vaivadijos administracinis teismas). Jis, be kita ko, tvirtina, kad nuo akcizo atleidžiamas jau Lenkijoje įregistruotų automobilių pardavimas, neatsižvelgiant į jų amžių, o toks atleidimas netaikomas iš kitų valstybių narių importuotiems naudotiems automobiliams. Pastarųjų automobilių pardavimui iki jų pirmosios registracijos Lenkijoje taikomas akcizas, kurio dydis priklauso nuo automobilio amžiaus. Iš to D. Krawczyński daro išvadą, kad Lenkijos Respublika iš

kitų valstybių narių importuotiems naudotiems automobiliams taiko didesnį akcizą nei numatytasis panašiems vietos gaminiams.

16 *Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku* savo ruožtu mano, kad Lenkijos Respublikoje nėra numatyta diskriminacinio automobilių skirstymo pagal jų kilmę, nes lemiamas jų apmokestinimo akcizu kriterijus yra jų neįregistravimas Lenkijos teritorijoje, o ne aplinkybė, kad šie automobiliai kilę ne iš Lenkijos, bet iš kitos valstybės narės.

17 Tokiomis aplinkybėmis *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar valstybėje narėje nustatytas akcizas, kaip antai numatytasis (2004 m. Įstatyme), kuriuo apmokestinamas keleivinio automobilio pardavimas iki jo pirmosios registracijos nacionalinėje teritorijoje, gali būti laikomas neteisėtu apyvartos mokesčiu <…> Šeštosios direktyvos <…> 33 straipsnio 1 dalies prasme <…>?

Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:

2. Ar toks akcizas, koks ginčijamas *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku* nagrinėjamoje byloje, kuriuo apmokestinamas bet koks keleivinio automobilio pardavimas iki jo pirmosios registracijos nacionalinėje teritorijoje, prieštarauja EB 90 straipsniui, tiesiogiai nustatančiam diskriminacijos arba protekcionistinio nacionalinės mokesčių sistemos taikymo draudimą panašių vietos gaminių naudai, kai tokiu mokesčiu neapmokestinamas jau įregistruotų Lenkijos Respublikos teritorijoje naudotų automobilių pardavimas?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

18 Pirmiausia reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, siekiant nustatyti, ar mokestis, rinkliava arba mokėjimas yra apyvartos mokestis Šeštosios direktyvos 33 straipsnio prasme, reikia įvertinti, ar jis galėtų neigiamai paveikti bendros pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) sistemos funkcionavimą, nes juo prekių ir paslaugų judėjimas ir komerciniai sandoriai būtų apmokestinami panašiai, kaip apmokestinami PVM (2007 m. spalio 11 d. Sprendimo *KÖGÁZ ir kt.*, C-283/06 ir C-312/06, Rink. p. I-8463, 34 punktas ir ten nurodyta teismo praktika).

19 Teisingumo Teismas šiuo klausimu yra pažymėjęs, kad bet kuriuo atveju mokesčiai, rinkliavos ir mokėjimai, turintys esminių PVM savybių, apsunkina prekių ir paslaugų judėjimą panašiai, kaip ir PVM, net jeigu šie mokesčiai nėra visiškai jam tapatūs (minėto sprendimo *KÖGÁZ ir kt.* 35 punktas ir ten nurodyta teismo praktika).

20 Kita vertus, Šeštosios direktyvos 33 straipsnis nedraudžia toliau taikyti ar nustatyti mokesčio, kuris neturi vienos iš esminių PVM savybių (minėto sprendimo *KÖGÁZ ir kt.* 36 punktas ir ten nurodyta teismo praktika).

21 Teisingumo Teismas yra nurodęs esmines PVM savybes. Iš jo praktikos matyti, kad jos yra keturios: PVM bendrai taikomas sandoriams, kurių objektas yra prekės ar paslaugos; jo dydis nustatomas proporcingai apmokestinamajam asmeniui už patiektas prekes ar suteiktas paslaugas sumokėtai sumai; šis mokestis renkamas kiekviename gamybos ir platinimo proceso etape, įskaitant mažmeninės prekybos etapą, neatsižvelgiant į pirmiau atliktų sandorių skaičių; apmokestinamasis asmuo gali atskaityti iš mokėtino PVM pirmesniuose gamybos ir platinimo proceso etapuose

sumokėtas sumas, t. y. konkrečiame etape mokestis mokamas tik nuo šiame etape atsiradusios pridėtinės vertės ir galiausiai jo mokėjimo našta tenka galutiniam vartotojui (minėto sprendimo *KÖGÁZ ir kt.* 37 punktas ir ten nurodyta teismo praktika).

22 Tačiau, kalbant apie pirmąją minėtų savybių, t. y. apie bendrą PVM taikymą sandoriams, kurių objektas yra prekės ar paslaugos, reikia pabrėžti, kad, ir tai taip pat pažymi *Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku*, Lenkijos vyriausybė ir Europos Bendrijų Komisija, pagrindinėje byloje nagrinėjamas akcizas, remiantis 2004 m. Įstatymo 80 straipsnio 2 dalies 1 punktu, taikomas tik automobilių pardavimo iki jų pirmosios registracijos Lenkijos teritorijoje sandoriams.

23 Todėl, atsižvelgiant į šią aplinkybę, šis akcizas negali būti laikomas taikomu bendrai visiems sandoriams, kurių objektą sudaro prekės ar paslaugos.

24 Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamas akcizas neatitinka pirmosios iš šio sprendimo 21 punkte nurodytų savybių ir nėra reikalo nagrinėti, ar jis atitinka tris likusias esmines PVM savybes.

25 Dėl šios priežasties tokių savybių mokestis, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas akcizas, skiriasi nuo PVM taip, jog jis negali būti laikomas apyvartos mokesčio savybių turinčiu mokesčiu Šeštosios direktyvos 33 straipsnio 1 dalies prasme.

26 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, jog Šeštosios direktyvos 33 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji nedraudžia tokio akcizo,

kokį Lenkijoje numato 2004 m. Įstatymas, taikomo visiems automobilių pardavimo sandoriams iki jų pirmosios registracijos nacionalinėje teritorijoje.

Dėl antrojo klausimo

27 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar akcizas, taikomas visiems automobilių pardavimo sandoriams iki jų pirmosios registracijos nacionalinėje teritorijoje, prieštarauja EB 90 straipsniui, nes Lenkijos teritorijoje jau įregistruotų naudotų automobilių pardavimui šis mokestis netaikomas.

28 Taigi reikia patikrinti, ar tokia tvarka nelemia didesnio iš kitos nei Lenkijos Respublika valstybės narės importuotų ir todėl Lenkijos teritorijoje neįregistruotų naudotų transporto priemonių apmokestinimo, nei taikomas nacionalinėje rinkoje jau esantiems ir Lenkijoje įregistruotiems automobiliams.

29 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad toks akcizas, kurį įtvirtina pagrindinėje byloje nagrinėjami nacionalinės teisės aktai, priklauso bendrajai prekėms taikomų vidaus mokesčių sistemai ir todėl jis turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į EB 90 straipsnį (šiuo klausimu žr. 2007 m. sausio 18 d. Sprendimo *Brzeziński*, C-313/05, Rink. p. I-513, 24 punktą).

30 Reikia priminti, jog Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad EB sutarties sistemoje EB 90 straipsnis papildo nuostatas, susijusias su muitų ir jiems lygiaverčio poveikio privalomųjų mokėjimų panaikinimu. Šios nuostatos tikslas – užtikrinti laisvą prekių judėjimą tarp valstybių narių įprastomis konkurencijos sąlygomis, panaikinant bet kokią protekcijos formą, galinčią atsirasti kitų valstybių narių prekes apmokestinus diskriminaciniais vidaus mokesčiais (minėto sprendimo *Brzeziński* 27 punktas ir ten nurodyta teismo praktika).

31 Importuotų naudotų automobilių apmokestinimo srityje EB 90 straipsniu siekiama užtikrinti visišką vidaus mokesčių neutralumą konkurencijos tarp jau esančių nacionalinėje rinkoje prekių ir importuotų prekių atžvilgiu (2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikija*, C-74/06, Rink. p. I-7585, 24 punktas ir ten nurodyta teismo praktika).

32 Be to, mokesčių sistema gali būti laikoma suderinama su EB 90 straipsniu, tik jei nustatyta, kad ji sutvarkyta taip, jog importuoti gaminiai bet kuriuo atveju nebus apmokestinami daugiau nei nacionaliniai gaminiai ir jos poveikis nėra niekaip diskriminuojantis (minėto sprendimo *Brzeziński* 40 punktas ir ten nurodyta teismo praktika).

33 Šiame kontekste reikia patikrinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamas akcizas vienodai taikomas tiek importuotų, tiek Lenkijoje jau įregistruotų naudotų transporto priemonių pardavimui, nes šias dvi kategorijas sudarančios transporto priemonės yra panašūs gaminiai EB 90 straipsnio pirmosios pastraipos prasme.

34 Atliekant tokį palyginimą, reikia skirti dvi transporto priemonių kategorijas, t. y. viena vertus, naudotus automobilius, kurie parduodami per dvejus kalendorinius metus nuo pagaminimo datos, jų pagaminimo metus skaičiuojant kaip pirmuosius kalendorinius metus, ir, antra vertus, naudotus automobilius, kurie parduodami po šio dvejų metų laikotarpio (minėto sprendimo *Brzeziński* 34 punktas).

35 Kalbant apie keleivinius automobilius, kurie parduodami nauji arba naudoti per minėtą dvejų metų laikotarpį, iš 2004 m. Potvarkio matyti, kad jiems taikomas to paties tarifo akcizas (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Brzeziński* 35 punktą).

36 Naudotų, mažiau kaip dvejų metų senumo automobilių atžvilgiu visų pirma nacionalinis teismas, be kita ko, atsižvelgdamas į 2004 m. Potvarkį, turi patikrinti, ar jiems

taikomas akcizas iš tikrųjų yra tapataus dydžio, t. y. šio mokesčio likučio, įeinančio į Lenkijoje įregistruotų naudotų automobilių rinkos vertę, suma yra lygi kitos nei Lenkijos Respublika valstybės narės kilmės panašiems automobiliams taikomo to paties mokesčio sumai (minėto sprendimo *Brzeziński* 36 punktas).

37 Kita vertus dėl akcizo, kuris taikomas naudotiems automobiliams, parduodamiems vėliau nei dveji metai po jų pagaminimo, reikėtų pažymėti, kad akcizo tarifas apskaičiuojamas pagal 2004 m. Potvarkio 7 straipsnyje numatytą formulę. Taikant šią formulę, tarifas didėja atsižvelgiant į automobilio amžių (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Brzeziński* 37 punktą).

38 Tačiau būtent prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar toks šio tarifo didėjimas taikomas tik kitos nei Lenkijos Respublika valstybės narės kilmės naudotiems automobiliams, ir, kita vertus, ar naudotiems automobiliams, kurie buvo nauji juos įregistruojant Lenkijoje, taikomo akcizo, kurio likučio suma įeina į tokio automobilio rinkos vertę, tarifas nekinta (minėto sprendimo *Brzeziński* 38 punktas).

39 Remiantis pirmiau išdėstytais motyvais, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, jog EB 90 straipsnio pirmoji pastraipa turi būti aiškinama kaip draudžianti akcizo mokestį, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, jei jo suma, tenkanti iš kitos valstybės narės importuoto naudoto automobilio pardavimui iki jo pirmosios registracijos, viršija šio mokesčio likutį, įeinantį į jį nustačiusioje valstybėje narėje anksčiau įregistruotų panašių automobilių rinkos vertę. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi išnagrinėti, ar taip yra pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės aktų, ypač 2004 m. Potvarkio 7 straipsnio, atveju.

Dėl šio sprendimo veikimo laiko atžvilgiu apribojimo

40 Teisingumo Teismui pateiktose rašytinėse pastabose Lenkijos Respublikos vyriausybė paprašė, kad tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nustatytų, jog pagrindinėje byloje nagrinėjami nacionalinės teisės aktai nėra suderinami su EB 90 straipsnio pirmąja pastraipa, jis apribotų priimsimo sprendimo veikimą laiko atžvilgiu.

41 Pagrįsdama savo prašymą, ši vyriausybė visų pirma nurodo aplinkybę, kad priimdama pagrindinėje byloje nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus ji atsižvelgė į Teisingumo Teismo sprendimus, nors jie ir nebuvo susiję su šiai bylai analogiškomis teisinėmis bei faktinėmis aplinkybėmis, ir, antra, tai, kad, nepaisant aplinkybės, jog tam tikros 2004 m. Potvarkio nuostatos, Komisijos ir Teisingumo Teismo nuomone, nėra suderinamos su EB 90 straipsnio pirmąja pastraipa, nes jos numato akcizo tarifo didėjimą atsižvelgiant į automobilio amžių, to negalima pasakyti apie kitas aptariamo potvarkio nuostatas. Atsižvelgdamas į šias nuostatas, Teisingumo Teismas galėtų apriboti šio sprendimo veikimą laiko atžvilgiu.

42 Šiuo atžvilgiu primintina, kad Teisingumo Teismas tik išimtiniais atvejais, taikydamas bendrąjį teisinio saugumo principą, kuris yra Bendrijos teisės sistemos dalis, gali apriboti visų suinteresuotųjų asmenų galimybę remtis jo išaiškinta norma ginčijant sąžiningai sukurtus teisinius santykius (2007 m. kovo 6 d. Sprendimo *Meilicke ir kt.*, C-292/04, Rink. p. I-1835, 35 punktas ir ten nurodyta teismo praktika).

43 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką toks apribojimas gali būti nustatytas tik pačiame sprendime, kuriuo pateikiamas prašytas išaiškinimas (minėto sprendimo *Meilicke ir kt* 36 punktas ir ten nurodyta teismo praktika).

44 Teisingumo Teismo gavus prašymą pateikto Bendrijos teisės nuostatos išaiškinimo poveikis laiko atžvilgiu turi būti būtinai nustatomas pagal vieną laiko momentą. Šiuo klausimu principas, kad toks apribojimas gali būti nustatytas tik pačiame sprendime,

kuriuo pateikiamas prašytas išaiškinimas, užtikrina vienodą požiūrį į valstybes nares ir kitus asmenis šios teisės atžvilgiu ir kartu tenkina iš teisinio saugumo principo išplaukiančius reikalavimus (minėto sprendimo *Meilicke ir kt.* 37 punktas).

45 Nagrinėjamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą iš esmės susijęs su klausimu dėl akcizo, taikomo automobilių pardavimui iki jų pirmosios registracijos nacionalinėje teritorijoje, suderinamumo su EB 90 straipsnio pirmąja pastraipa. Šiuo atžvilgiu iš minėto sprendimo *Brzeziński* 41 punkto išplaukia, kad EB 90 straipsnio pirmoji pastraipa turi būti aiškinama kaip draudžianti akcizo mokestį, jei jo suma, taikoma kitoje nei tokį mokestį nustačiusi valstybėje narėje įsigytiems daugiau kaip dvejų metų senumo automobiliams, viršija šio mokesčio likutį, įeinantį į jį nustačiusioje valstybėje anksčiau įregistruotų panašių automobilių rinkos vertę. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi išnagrinėti, ar taip yra pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės aktų, ypač 2004 m. Potvarkio 7 straipsnio, atveju.

46 Tačiau iš minėto sprendimo *Brzeziński* 62 punkto matyti, kad Teisingumo Teismas nėra apribojęs to sprendimo veikimo laiko atžvilgiu.

47 Todėl nereikia apriboti šio sprendimo veikimo laiko atžvilgiu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

48 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/680/EEB, 33 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji nedraudžia tokio akcizo, kokį Lenkijoje numato 2004 m. sausio 23 d. Akcizų įstatymas *(Ustawa o podatku akcyzowym)*, taikomo visiems automobilių pardavimo sandoriams iki jų pirmosios registracijos nacionalinėje teritorijoje.**

2. **EB 90 straipsnio pirmoji pastraipa turi būti aiškinama kaip draudžianti akcizo mokestį, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, jei jo suma, tenkanti iš kitos valstybės narės importuoto naudoto automobilio pardavimui iki jo pirmosios registracijos, viršija šio mokesčio likutį, įeinantį į jį nustačiusioje valstybėje narėje anksčiau įregistruotų panašių automobilių rinkos vertę. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi išnagrinėti, ar taip yra pagrindinėje byloje nagrinėjamų teisės aktų, ypač 2004 m. balandžio 22 d. Finansų ministro potvarkio dėl akcizų tarifo sumažinimo *(Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego)* 7 straipsnio, atveju.**

Parašai.